

שאלה: ראיתי שהרב חתם על עצומה להחרים את חברת שטראוס בגלל שהיא החרימה את ערוץ 14. זה הפתיע אותי, בגלל שאני רגיל שהרב קורא תמיד לשלום, למחילה, להידברות, ופתאום כאן הרב שותף שלא כדרכו לקריאה לחרם.

תשובה: אם ניתן לצפות תמיד מה כל רב יגיד על כל נושא לפי האינטרסים שלו או לפי האופי והטבע שלו – אז בשביל מה צריך תורה? הפילוסוף בספר הכוזרי מביא את המושג "השכל הפועל" שאומר שהתורה צריכה לפעול עלינו ולא אנחנו "מפעילים" את התורה לפי האינטרסים והטבע האישי שלנו. האינטרס והאופי האישי שלי ודאי הנחה אותי שלא לחתום על חרם שכזה, ולהיות בצד של הידברות, שלום ומחילה. אך התורה מנחה אותנו כיצד לפעול בכל מציאות ואנו צריכים שהתורה הקדושה תפעל עלינו ולא ההיפך.

כשהתקשרו לבקש ממני לחתום, זה בהחלט העמיד אותי בנסיון. נזכרתי במה שאומרים על נסיונו של אברהם אבינו לגרש את הגר ואת ישמעאל. מן הסתם אברהם קיבל עשרות הודעות בוואטסאפ – איך הרב, שתמיד מדבר על הכנסת אורחים, ומוכן אפילו להכניס עובדי עבודה זרה – מוציא מביתו את שפחתו, שיש לו ממנה בן? זוהי מהותו של הנסיון. אברהם הוא איש חסד לא כי "הוא כזה", אלא כי כך נכון. המבחן הוא כאשר אברהם יכול לפעול בניגוד לטבעו, ולפעול במידת הדין כשהוא נדרש לכך. הנסיון מברר ומדייק את מידת החסד של אברהם, שלא תהיה רק "טבע", אלא אמת שנבדקת בכל מצב ומצב. בדומה לכך, הרגשתי שאני צריך לפעול בניגוד לטבעי ולמה שאני אומר בדרך כלל, כי זה היה נראה לי נכון במקרה הזה.

לגבי עצם הענין. יש מדרש חכמים, שאנו רגילים לקרוא את חלקו השני, אבל הפעם אני מבקש להתמקד בתחילתו (ילקוט שמעוני שופטים, רמז ס"ח): "פתיח הגלעדי נדר דבר שלא כהוגן, להעלות בתו על גבי המזבח, נתקבצו אליו אנשי אפרים לעשות עמו מריבה גדולה, היה לפנחס שיאמר להם: להתיר את נדרו לא באתם, אלא לעשות מריבה באתם, אלא הוא לא מיחה בבני אפרים והוא לא התיר את נדרו לפתח. יושב על כסא שופט צדק יהי שמו הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים, אחר ששם זה נפשו בכפו ובא להציל את ישראל מבני עמון ומואב ובאו לעשות עמו מריבה, מיד

עמד והרג מהם שנים וארבעים אלף... ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, ולהתיר לו נדרו לפתח ולא התיר. וכל מי שספק בידו למחות ואינו מוחה, להחזיר את ישראל למוטב ואינו מחזיר, כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידיו, שנאמר: "ואתה בן אדם צופה נתתיך וגו'", "ואתה כי הזהרת את הרשע", מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה".

המדרש אומר דברים חריפים מאוד. מי שיכול למחות ואינו מוחה – יש לו אחריות על מה שקורה בעקבות התעלמותו. עברנו ימים רבים ולא קלים. הרבה ניסו להשתמש בכוחם הכלכלי כדי להשפיע על מהלכים במדינה. היה נראה לי, שחברה שעושה חרם על גוף מסויים – זו חציית קו שדורשת מחאה. חלילה להיות מאלה שיש בידם למחות ולא מיחו. אין ספק, הרבה יותר קל היה לי לומר שאיני חותם על מודעות למיניהן. אבל חכמים לא נותנים לנו אפשרות להתעלם במקרה כזה. חוסר מחאה ותוכחה מטיל עלינו אחריות. לכן היה נראה לי לחתום כדי לקיים את התוכחה הנדרשת במקרה זה.

בנוסף, חשוב לחשוב על כך שהתוכחה צריכה להיות מתוך "אהבה מסותרת". תוך כדי שצירפתי את חתימתי חשבתי על כך שאני לא עושה את זה מתוך הקפדה אישית, ושחשוב עדיין להיות באוירה של מחילה כלפי מי שחושב ופועל אחרת ממני, כולל חברת שטראוס ודומיה.

מומלץ לעיין בשמונה קבצים ב', ק"נ בענין זה: "האדם הכואב תמיד על עוונותיו ועוונות העולם, צריך הוא תמיד למחול ולסלוח לעצמו ולעולם כולו, וזהו הוא ממשיך סליחה ואור חסד על ההווה כולה, ומשמה את המקום ומשמה את הבריות. ובתחילה צריך למחול לעצמו, ואחר כך הוא ממשיך מחילה כללית על הכל, וכל הקרוב קרוב קודם, על ענפי שרשיו, מצד הנשמה, ועל משפחתו, אוהביו, אומתו, דורו, עולמו, וכל העולמים. וזהו הוא יסוד עולם בדרגה עילאה, בדרגה של לשון הקודש, ולשון רכה תשבר גרם של חמור גרם דביש מלבר, ומתגלה כל הטוב הגנוז בכל, ובא לברכת אברהם, שאין דור שאין בו כמותו".

בע"ה הקב"ה יכוון את כל מעשינו לטובה. "שגיאות מי יבין מנסתרות נקני".

המתכון לחופש הגדול / אשר בן אבו | מחזור כ"ז

אהלן וברכה בוגרי מעלות! איפה אני תופס אתכם במהלך החופש? רק אל תגידו לי "באמצע סמינריון הדרכה מחוז צפון" כי אם זה המצב אז מהיום אני אומר לאנשים שאני בכלל בוגר הר המור וחלאס. אם כן, באמצעות כמה שורות מכובדות אלו ברצוני להעביר לכם את משנתי בנושא החופש הגדול וכיצד ניתן לסיים אותו עם מינימום תרופות ונגזות עצבים.

יש לי בשבילכם מילה אחת: סדר יום. מאוד חשוב לילדים וגם לנו ההורים לדעת מראש מה צופן לנו היום בחובו, כך אנחנו לא מופתעים משום דבר, ומגיעים בצורה נינוחה אל אתגרי היום. כך לדוגמא רשמו על בריסטול גדול: "יום ראשון, שעה 6:45 השכמה!" לא מדובר כמובן על השכמה רצונית, אלא על הקטנה שנכנסת לחדר עוד לפני שהשמש זורחת ואומרת "משעמם לי". אבל כדאי לדעת את זה מראש, נכון? כיוון שכך נרשום מראש על גבי הבריסטול "טלפון עם סרטים מצויירים עד השעה 9". הנה כבר התחלנו את היום מתוך מודעות ותשומת לב. המשיכו: "9:00 פעילות גופנית!" נרדוף אחרי הילד האמצעי עם כפכף כדי שיחזיר לארון את השוקולד היקר ששמרנו לקידוש בשבת. פעילות גופנית חשובה מאוד לבריאות שלנו ולמצב הרוח. הנה כבר הגענו כמעט לחצי היום. מרגש, נכון?

הדבר הבא שמצפה לנו: "משחק מחבואים חווייתי!". בתור הורה בעל ניסיון אני ממליץ על מספר מקומות מחבוא מעולים שאף ילד ממוצע לא יוכל למצוא אתכם בטווח של ארבע שעות זמניות: בוידעם, בית המעלות, לוע מכונת הכביסה, מדיח כלים (עדיף פועל להגברת האמינות), הבית של השכנים, הבית של השכנים של השכנים. מכירים מקומות נוספים? שתפו אותי!

הגענו לשעה 14:00, שעת מנוחת הצהרים. מנוחת צהרים היא קודש קודשים ואנחנו לא נפספס אותה אף פעם. לא בשבילנו כמובן, אלא בשביל המתוקים העדינים שלנו, שכל כך צריכים את המנוחה שלהם על מנת להתפתח ולגדול. ניתן להשתמש בבקבוק אקמולי אחד או שניים, או לחילופין כוס מרעננת של שתיה עם 40% אלכוהול לפחות על מנת להבטיח שינה עריבה ורציפה עד 17:00. הכנה מראש – חוסכת כאב ראש!

בשעת בין ערביים נעימה זו נוהגים רוב ההורים לצאת עם ילדיהם אל גני השעשועים השכונתיים. נצלו זאת והגניבו את ילדיכם עם משפחה אחת או שתיים (תלוי במספר הילדים אותם אתם חובקים). מומלץ להדביק להם על המצח מספר טלפון של אחד ההורים ליתר ביטחון.

והנה הגענו לערב של יום, באה מנוחה ליגע. יום עמוס פעילות וחוויה יוביל ישירות לשינה בריאה ומזינה. כמובן לא לפני שאכלנו ארוחת ערב שאותה, כמו כל דבר ביום הזה, הכנו מראש – פיצה קפואה שהכינו אותה הרבה מראש, משהו כמו חצי שנה קלנדרית קודם, נמרוט את הקרטון, נזרוק לתנור ונדרחוף אל פיותיהם הקטנים והמתוקים של ילדינו.

עכשיו כשהגענו לשעת השינה, ועמדנו בכל הל"ז העמוס שקבענו לעצמנו, אפשר גם קצת לוותר לעצמנו – לא נורא! הושיבו כל ילד מול מסך אחר, ורוצו למיטה לישון כל עוד אתם יכולים. אני מקווה שעזרתך, ואם יש עוד שאלות, אני תמיד זמין עבורכם! קיץ פורה ומלא בלו"ז!

אשר בן אבו נשׁו + 3, גר במצפה דני ועוסק במוזיקה, כתיבה ומשחק

